

CREATIVE

СПЕЦВИПУСК
БЕРЕЗЕНЬ 2021

Тарас Шевченко- не така вже й далека минувшина.

Проте як багато ми про нього знаємо?

Ловіть цікаві факти від

<http://www.lustrum.com.ua/>

Випуск підготувала Д.Лебединська

1. Шуба й вечірки

Молодий Шевченко був ще тим франтом. Із легкістю витрачав гроші на красивий і модний одяг, любив білі парусинові костюми і якось із гонорару навіть купив собі єнотову шубу. Нелегка доля талановитого молодика робила його страшенно популярним у петербурзьких домах. Його друг по Петербурзькій Художній Академії Іван Сошенко, з яким Шевченко ділив квартиру, в своїх спогадах писав: "...Тарас мій частенько став роз'їжджати по вечорах. Він, як то кажуть, увійшов у моду; його приймали скрізь як диковинку. Він став гарно вдягатися, навіть з претензією на франтівство, словом, у нього вселився світський біс". От вам і сумний кріпак.

2. Тарас Чевченко

Ще коли Шевченко був студентом Академії, він закохався в свою 15-ти річну натурницю Амалію Клоберг. Вона була донькою господарки квартири, в якій поет жив разом із Сошенком. В 1839 році Шевченко навіть написав її портрет і підписався "Чевченко". Амалія не могла правильно вимовити прізвища художника і на догоду їй він підписувався так, як вона вимовляла. З листів Шевченка до друзів так і не зрозуміло, чи зізнавався він Амалії в своїх почуттях, і чи мав поет з дівчиною якісь стосунки.

3. Голе селфі

Для нас Шевченко-поет затьмарив Шевченка-художника. А виявляється, до наших днів дійшло понад 800 картин і малюнків Шевченка. А якось Шевченко навіть намалював жартівливий автопортрет, на якому зобразив себе голим. Малюнок довго був заборонений цензурою, ну бо хто це малює голих кобзарів!

4. Ромовий щоденник

Улюбленим напоєм Шевченка був ром. У ті часи ром привозили лише з-за кордону і задоволення це було не з дешевих. Та що там — і зараз недешево любити ром. «Не дешево, зате смачно» — мабуть, сказав би нам Шевченко і налив би по чарочці.

5. Не пийте зі священниками

Кажуть, Шевченко був ласий до випивки. Але справа в тім, що це всі навколо хотіли з ним випити. Якось в 1859 році Шевченко приїхав до Києва. Вже тоді він був такий популярний, що кожен хотів похвалитися близьким знайомством із ним. Священик Троїцької церкви отець Єфим та його товариш купець Балабуха теж взялися приїжджого поета розважати. Прихопивши цілу батарею пляшок (так пише в своїх спогадах про Шевченка Михайло Чалий), друзі повели Шевченка за Дніпро і пили пів ночі. Тарас Григорович хотів і заночувати на березі, але священник затяг його до себе додому, закрив ворота і не випускав аж до 8-ї ранку. На знак протесту трохи нетверезий Кобзар відмовився залишатися в кімнаті і спав просто у дворі біля воріт. На ранок друга з "полону" визволив Сошенко.

найвідоміші міфи про Тараса Григоровича:

1. Шевченко викупили з кріпацтва завдяки царській ласці

Це один із улюблених міфів тих, хто прагне демонізувати Шевченка. Найпоширенішою є версія, за якою Василь Жуковський дозволив Карлові Брюллову намалювати з себе портрет, який згодом розіграли на аукціоні за участі царської родини. Нібито саме за ці гроші, дві з половиною тисячі карбованців, Шевченка викупили. Насправді, хоча лотерея дійсно відбулася, цар так і не розрахувався за портрет, хоча до царської родини писали листи з проханням віддати борг. За лот розрахувались невідомі благодійники – є припущення, що це були самі організатори аукціону.

2. «Діамант у баранячій шапці»

Шевченка намагаються зображати талановитим самородком, а отже, малоосвіченим дилетантом. Справді, поет не здобув базової освіти, як, наприклад, Франко. Він мав лише два класи церковно-парафіяльної школи, та й те завдяки тому, що носив школярам воду й розпалював піч. Проте Шевченко понад усе прагнув навчатися. Зрештою він став спочатку вільним слухачем, а згодом і студентом Академії мистецтв — найпрестижнішого навчального закладу імперії. Все життя він займався самоосвітою, володів кількома чужоземними мовами. У вересні 1860 року Шевченко став академіком.

3. «Кобзар» не оригінальний

Радянське літературознавство називало Шевченка послідовником російських письменників-революціонерів. Смішно, адже 1840-го, коли вийшов перший «Кобзар», найстаршому з цієї когорти, Чернишевському, було лише дванадцять років.

4. Шевченко походив зі злиденної селянської родини

Родина поета справді походила з села, а його батько Григорій орав поле. Але, зважаючи на соціальну структуру тогочасного суспільства, він був тим, що ми зараз називаємо приватним підприємцем. Про це свідчить і саме прізвище «Шевченко» – син шевця, отже, ремісника. Григорій Шевченко намагався започаткувати власну справу, проте не мав змоги розвинути її, будучи кріпаком. На життя він заробляв чумакуванням і стельмакуванням, родина його не голодувала. Зрозуміло, що цей міт був потрібен для того, аби змалювати Шевченка вихідцем із соціальних низів, співцем злиденного селянства.

5. Шевченко помер

Він живий із огляду на те, що ми про нього говоримо. До Шевченка можна ставитись по-різному – обожнювати, зневажати, ігнорувати. Але важко бути до нього цілком байдужим, перебуваючи в силовому полі української культури. Шевченка слід сприймати як певний історичний виклик, як класика, з якого нам потрібно починати. Замість винаходити свій велосипед, маємо зрозуміти: є велосипед, на якому вже їздив Тарас Шевченко, тож сядьмо на нього і їдьмо далі.

